

Ventalló **31**

Revista
Setembre
2023

Contingut

AGENDA TELEFÒNICA.....	2
CARTA DE L'ALCALDESSA.....	3
ACTIVITATS.....	4
PAGESIA.....	15
VENTALLONINS I VENTALLONINES.....	16
ENSENYAMENT.....	20
ENTITATS.....	22
ART I CULTURA.....	26
PATRIMONI.....	28
APUNTS DE LA NOSTRA HISTÒRIA.....	32
GASTRONOMIA.....	34
SALUT.....	36
LA PARRÒQUIA.....	41
VIDA SOCIAL.....	42
FESTA MAJOR 2023.....	44

Edita

Ajuntament de Ventalló

Producció Editorial

Gorbs Comunicació i Edicions

Coordinació i redacció periodística

Carles B. Gorbs

Portada

Pou de glaç de Ventalló

Foto: Dolors Gibert

Disseny i maquetació

Martí Riu

Correcció

Maragda C. Vallès

Impressió

Impremta Pagès

Dipòsit legal

DL GI 235-1995

Amb la col·laboració de:

Diputació de Girona
221 municipis

L'Ajuntament de Ventalló, com editor, no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades als articles signats.

Prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense prèvia autorització escrita de l'editor.

Els drets de les fotografies pertanyen als mateixos autors.

Si voleu col·laborar amb la revista podeu enviar els vostres escrits i/o fotografies al correu electrònic de l'Ajuntament culturalifestes@ventallo.cat o al coordinador de la revista Carles B. Gorbs cgorbs@gorbs.cat

Agenda telefònica

Atenció Ciutadana	012
Emergències	112
Mossos d'Esquadra	088
Mossos d'Esquadra Figueres	972 675 089
Mossos d'Esquadra Roses	972 152 777
Bombers	085
Bombers Figueres	972 500 080
Sanitat Respon Roses	602 444 111
Hospital Figueres	972 501 400
Hospital Josep Trueta Girona	972 940 200
Atenció Primària l'Escala	972 776 060
Creu Roja Urgències	972 222 222
Ambulàncies	972 505 050
	972 675 050
Dispensari Ventalló	972 793 053
Ajuntament Ventalló	972 793 156
Fisioterapeuta Ventalló	972 771 475
Podòloga Ventalló	699 806 750
Dispensari l'Armentera	972 520 026
Informació Toxicològica	915 620 420
Taxi Feliu Camallera	972 794 016
Sorea Atenció al client	904 100 138
Fecsa-Endesa Atenció al client	902 507 750
Fecsa-Endesa Averies	900 747 474
Movistar Atenció al client	1004
Movistar Averies	1002
Mn. Joaquim Giol	972 520 145

Farmàcies

Farmàcia de Ventalló (Pau Quirante)	872 004 028
Carretera Figueres - La Bisbal	
L'Arbre Sec	
Farmàcia M.Lluïsa Falguera	972 520 147
Plaça Catalunya, 11	
L'Armentera	
Farmàcia Xavier Tarradas	972 794 010
Carrer Lluís Fàbrega, 4	
Camallera	

Carta de l'alcaldessa

Benvolguts veïns i veïnes de Ventalló,

Per a mi representa un gran orgull tornar a dirigir-me a vosaltres com a alcaldessa, des d'aquí us vull desitjar una molt bona festa major, i espero que els continguts de la revista siguin del vostre gust.

Ha estat un estiu difícil, l'escassetat d'aigua ha marcat la temporada estival i les restriccions ens han definit el dia a dia. Des d'aquí, vull agrair profundament a totes aquelles persones que han fet el que estava al seu abast perquè l'emergència fos més suportable.

Vivim uns temps en què tot és motiu de controvèrsies profundes, tot molesta, ningú s'escolta als altres, cal que entre tots intentem capgirar aquesta dinàmica per poder trencar aquesta espiral autodestructiva. Intentem empatitzar, somriure, celebrar el que tenim, viure amb més tranquil·litat i gaudir de tots els petits moments.

Bona festa major a tothom!

M. Remei Costa Reig
Alcaldessa de Ventalló

AJUNTAMENT DE
VENTALLÓ

LA VENTALLONINA, «AGAIN»

25 de setembre de 2022

Volia començar aquest escrit amb un ample "com cada any", però encara és massa aviat... Només fa 3 anys! Doncs bé, corregeixo...

Aquest és el 3r any de la Ventallonina! La gran (potser per única) cursa de Ventalló! Escric com a una de les voluntàries de la cursa que, de moment, hi ha estat cada any, per així compartir-ho amb tots vosaltres i que veieu què anem fent, des de dins.

Doncs bé, de moment, cada any hem anat sumant participants, que al final, és el que compta. Imagino que algun dia haurem de tocar sostre, però sembla que encara no arriba el moment.

Resum EDICIÓ 2022

Nombre de participants: 320

Ni més ni menys. La primera edició, 176. La segona edició, 320 en total. Una passada!

Recorreguts: 2

Dues curses, de 7 km i 10 km, que sortien del parc de la Bassa fins a travessar la carretera dels Masos i anar direcció Sant Mori, Vila-robau, i Ventalló.

Ventallonins i ventallonines més ràpides:

» ANNA SERRA - 1a classificada de la curta

» NÚRIA PALOMERA - 1a classificada de la llarga

» GENÍS SASTREGENER - 1r classificat de la llarga

» NARCÍS GASULL - 1r classificat de la curta

Col·laboradors locals:

- ★ Oli de Ventalló
- ★ Carnisseria Roca
- ★ Xavi Mill Esquí Competició
- ★ Fruites Núria

Altres col·laboradors:

- ★ Mel Home de Bosch
- ★ Redink
- ★ Olla de Tapis

Novetats EDICIÓ 2023

Nous recorreguts, 8 i 13 km, que en comptes d'anar per darrere els Masos fins a tocar Sant Mori, s'enfilen pel darrere del Cani Sapiens direcció Palauborrell i la Muntanya Gran. Més desnivell acumulat, més distància i una mica més de nivell tècnic.

Nous col·laboradors locals:

- ★ Paduche joieria
- ★ El Teatret

I no m'allargo més. Sobren paraules de l'organització (Ajuntament de Ventalló, Joves Pescallunes i totes les persones voluntàries del poble), només que esperem que l'hàgiu gaudit! L'any que ve, més i millor!

Ara... imatges! Que valen més que les paraules!

PREPARAT PER VIURE UN NOU CAPÍTOL DE LA INCREÏBLE CURSA DE LA VENTALLONINA AQUEST SETEMBRE DE 2023

LA GRAN CURSA DE VENTALLÓ

24 SETEMBRE VENTALLÓ

8 KM 13 KM

VENTALLONINA

CAPÍTOL III

I DESPRÉS MÚSICA AMB DJ GOV!

PREU:
8€ LA DE 8KM
 (10€ DIA DE LA CURSA)
13€ LA DE 13KM
 (15€ DIA DE LA CURSA)

HORA: 9.00H

A VENTALLÓ
PARC DE LA BASSA

ORGANITZA I COL·LABORA:
 Ajuntament de Ventalló
 Diputació de Girona

INSCRIPCIONS A CURSES.CAT

Recordatori:

Podeu (de fet, heu) d'enviar-nos *feedback* de la cursa. Què us ha semblat, què creieu que es pot millorar, o noves idees! A l'email: laventallonina@gmail.com

Anna Puigbert

Festa Major de Ventalló

Del 29 de setembre al 2 d'octubre de 2022

Fira de l'Oli

2 d'octubre de 2022

Festa de Valveralla

8 i 9 d'octubre de 2022

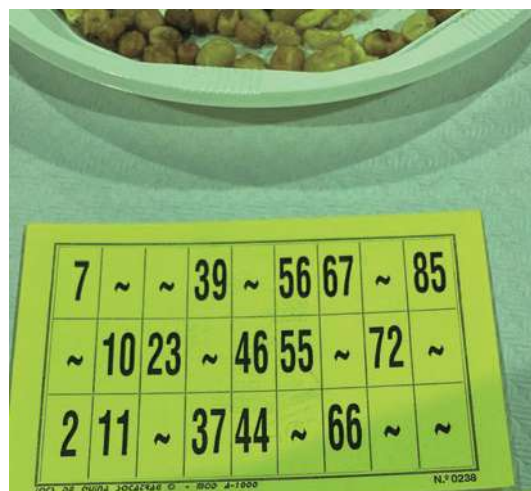
Castanyada de Por

30 d'octubre de 2022

La Quina

26 de desembre de 2022

Reis de l'Orient

5 de gener de 2023

Carnestoltes

17 de febrer de 2023

Dinar Dia de la Dona

12 de març de 2023

Homenatge a la Gent Gran

16 d'abril de 2023

Diada de Sant Jordi

23 d'abril de 2023

Festa Petita de Ventalló

7 de maig de 2023

Festa dels Masos

5 d'agost de 2023

Festa de Vila-robau

12 d'agost de 2023

Concert d'Estiu

19 d'agost de 2023

PLE A L'APLEC DE LA MARE DE DÉU DE L'OM AMB NOVETATS SARDANISTES RECENTS

Molta participació de fidels i amics de l'Om en la XXXV celebració de l'Aplec 2023, acte referencial de la festa major de Pelacalç. L'ofici solemne celebrat pel rector, mossèn Giol, i la ballada de sardanes, els dos actes assistits per la cobla Ciutat de Girona, foren altament participats. Les novetats sardanistes recents van ser aplaudides i feren les delícies dels balladors.

La Missa

El XXXV Aplec a la Mare de Déu de l'Om, celebració de la festa major de Pelacalç, el 15 d'agost de 2023, va omplir de fidels l'esplanada del santuari on mossèn Joaquim Giol Aymerich, rector del municipi, va oficiar la missa solemne que va ser acompanyada, en la part musical, per la cobla Ciutat de Girona.

Abans de l'audició de les nou sardanes, els amics de l'Om van tenir unes paraules de felicitació pels setanta anys del mossèn, oferint-li un obsequi d'agraïment als seus més de trenta-cinc anys de rector de les parròquies de l'entorn: Ventalló, Vallveralla, Vila-Rubau (1988), l'Armentera, Saldet (1989) i Montiró (1997), també per la seva dedicació d'anys en la missa de l'aplec i d'altres al santuari. Va tancar l'acte l'alcalde del municipi, Mei Costa.

A part de la seva trajectòria de rector de tots aquests pobles alt-empordanesos vinculats al santuari de l'Om, mossèn Giol ha estat gestionant altres càrrecs dins del bisbat com: delegat episcopal d'emigracions (1997), canonge del capítol de la catedral de Girona (2008), membre del col·legi de consultors (2018) i delegat en funcions Provicaria general (2022).

Sardanes

L'audició de sardanes escollides pels organitzadors, també molt concorreguda, fou altament emotiva i àmpliament ballada. Aquest any s'interpretava la sardana de Joaquim Hostench, present a l'aplec, dedicada a Margarita Riu i Ramon Icart, dos dels puntals de la festa. També, altres tres sardanes vinculades a l'indret: *Ventalló*, de Francesc Mas Ros; *DO Montiró*, de Martí Fontclara, dedicada a Narcís Isern, un altre dels responsables de l'aplec i *A la Mare de Déu de l'OM* d'Enric Vilà que, tradicionalment, sempre es toca a la cloenda de l'audició.

La comunicadora Maria Mercè Planas, de Banyoles, va presentar l'audició de sardanes i va fer la introducció de cada una de les nou sardanes que es ballaren recull del qual en publiquem

algunes notes i també, a la mitja part, un petit reconeixement que feien els Amics de l'Om a la Clara Costa i Cros per haver creat i per mantenir les xarxes socials de l'associació la qual, en pocs anys, ha aconseguit cap a dos mil seguidors. L'oferiment fou una placa amb una dedicatòria i una fotografia del santuari, obra del pintor Lluís Roura.

L'audició

1- Santa Pau de Josep Saderra. Escrita expressament l'any 1944 per a la celebració de la festa major de Santa Pau, la Garrotxa, que l'interpretà per primera vegada la Principal de Banyoles.

2- L'Angelina i en Martí de Joaquim Hostench. Dedicada al matrimoni d'Angelina Monerris i Martí Auge,

coneguts sardanistes també presents a l'aplec. En Martí va realitzar força temps el programa "Obligat de sardana", a Ràdio l'Escala i actualment "Escat de tenora" a Ràdio Vilafant.

3- DO Montiró de Martí Fontclara. Instrumentista de fiscorn i trombó, ara a la cobla marinada. Estrenada a Celrà el 12 de març de 2017 i dedicada al sardanista Narcís Isern Colom de Montiró.

4- Ventalló de Francesc Mas Ros, un dels compositors més populars del món sardanista, amb més de 250 sardanes escrites. Es va compondre el 1961 dedicada al municipi al qual pertany el santuari.

5- Balenyà més de 1000 anys d'història de Carles Santiago, ballador de colla sardanista, instrumentista de tiple i tenora i alhora compositor. Aquesta sardana es va estrenar el 3 de juliol de 2022 als Hostalets de Balenyà durant els

actes de l'aplec comarcal d'Osona, dedicada als 1.067 anys de la població de Balenyà. El 27 de maig de 2023 va ser proclamada sardana de l'any 2022.

6- Les campanes de Foixà de Josep Coll Ferrando, primer tenora de la cobla Ciutat de Girona des de fa més de vint anys i considerat un dels millors instrumentistes de la seva generació. Com a compositor compta ja amb tres sardanes de l'any, igualant així, al gran compositor sardanista Ricard Viladesau.

7- La Margarita i en Ramon de Joaquim Hostench, autor que fou a l'Escala president de l'agrupació sardanista Avi Xaxu i de les trobades sardanistes de les comarques gironines que aquest any celebren els quaranta anys de la seva restauració. Aquesta sardana estrenada el 4 de juny de 2023 a l'aplec de l'Escala és dedicada al matrimoni Margarita Riu i Ramon Icard.

L'audició de sardanes escollides pels organitzadors fou altament emotiva i àmpliament ballada

8- Sota el sol de Catalunya de Jaume Bonaterra, compositor que fou organista, durant seixanta anys, de l'església del seu poble, Vilajuïga. És considerat compositor de sardanes molt balladores i engrescadores que amb el temps s'han fet molt populars i estimades pels balladors. Aquesta vuitena sardana es va estrenar a Sabadell el 23 d'abril de 1931 amb molt d'èxit.

9- A la Mare de Déu de l'Om del canongé Enric Vilà i Armengol, fiscornaire de grans aptituds, cofundador de la cobla Caravana i alhora bon articulista de cròniques sardanistes. Aquesta sardana la va dedicar el 1989 a la Mare de Déu de l'Om en aquest santuari.

10- Finalment, com a divertimento, la popular cançó *Coti x Coti* del grup The Tyets, versionada per a cobla.

Text: **Francesc Villegas i Martínez**
Fotos: **Clara Costa i Cros**

FACEBOOK:
Amics Santuari Om

CORREU ELECTRÒNIC:
amicsdelom@gmail.com

UNA LLARGA SEQUERA

Tenim una climatologia ben mediterrània, estem acostumats a un clima que repetia uns cicles molt clars, hiverns secs i freds, primaveres i tardors amb pluja i estius ben calorosos, però aquests darrers anys tot ha canviat, després del Glòria i la Dana que ens va malmetre collites i va negar tot el pla, ens han arribat dos anys de llarga sequera. Es podria dir que tot plegat és la carta de presentació del canvi climàtic a la nostra terra, com a tot arreu del planeta, els extrems meteorològics s'accentuaran i les inundacions seran cada vegada més potents i les sequeres més llargues i extremes.

Tot plegat, ens ha portat a tenir les collites més irregulars i desastroses del nostre record, i això ens planteja tota una sèrie de problemes davant dels quals el país ha de saber respondre. No ens podem permetre no collir, garantir les collites serà d'una importància vital, tant per als pagesos com per a tota la societat.

Sabem molt bé que l'aigua és vida, per a les persones, les plantes i els animals, sense aigua no hi ha biodiversitat, per tant, hem de garantir l'aigua. Catalunya ha d'emprendre una política de gestió i eficiència de primer nivell i per a tots els usos. En primer lloc, cal que l'aigua torni a les seves conques, els rius han de córrer, hem de deixar enrere la política de transvasaments, les grans ciutats i els creixements urbans desmesurats s'hauran d'abastir amb aigües regenerades i procedents de dessaladora i, evidentment, caldrà regular els creixements urbans innecessaris a les ja massificades zones turístiques. No tocar els rius ens dona una capacitat de reserva que avui no tenim, emplem els aqüífers i en frena la salinització, sinó, perdrem bous i esquelles.

Aconseguir més reserves serà una de les claus de l'èxit, els embassaments que ara tenim no són suficients, alguns poden guanyar capacitat, el de Darnius podria augmentar la seva en un 10%.

Les basses d'acumulació en zones mitjanes del riu també ens donaran

L'embassament de Darnius-Boadella en plena sequera. FOTO: DOLORS GIBERT

més capacitat de resistència davant de períodes llargs de sequera com el que patim. Evidentment, cal una millora ràpida a la ja prou dolenta xarxa de distribució.

I els pagesos també hi tenim feina, l'eficiència en el reg i la gestió són imprescindibles, si bé algun sector ha fet els deures, queda molt per fer. Hem d'assolir una eficàcia tan excel·lent, que amb la mateixa aigua que fem ara es pugui augmentar la superfície de regadiu, el regadiu

i la nostra capacitat de reverdir el territori és una gran eina per sortir del lloc on ens porta el canvi climàtic, i és que estem a les portes d'una desertització.

Cal que Catalunya prengui un compromís de país, inalterable, que ens posi a tots d'acord al voltant de la política de l'aigua, que garanteixi un futur i una alimentació propera per a generacions futures.

Narcís Jordi Poch Ros

LAIA PUIGBERT AYMÀ

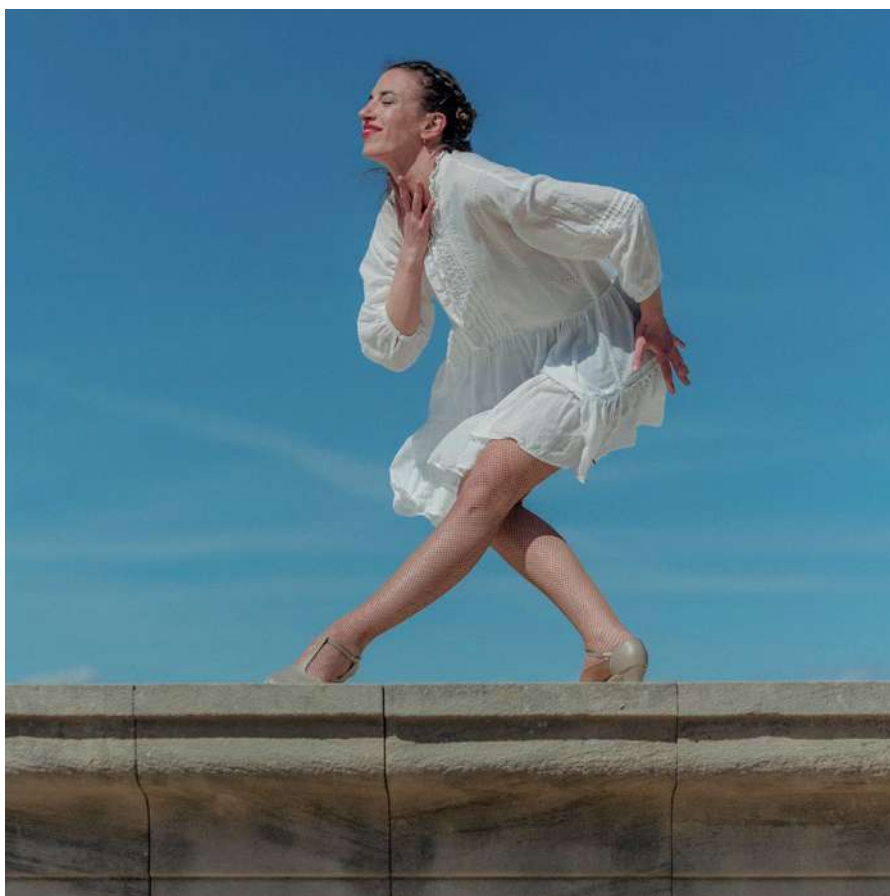
El ball sempre m'acompanya, i m'acompanyarà

Laia Puigbert Aymà s'ha dedicat al ball des de fa molts anys. I quan diem ball volem dir que s'hi ha dedicat per vocació, però també professionalment.

Tot i ser llicenciada en biologia, sempre li ha fascinat el ball. De fet, els últims dos anys de carrera ja treballava donant classes en una escola de ball i, quan va acabar, li van oferir feina en jornada completa i des de llavors s'ha dedicat a aquesta disciplina artística. Com ella mateixa ens diu "sempre m'havia agradat molt ballar, de petita estava molt aficionada a la música, als videoclip, sempre veia un programa que feien fa anys a TV3 que es deia Sputnik i em posava a gravar les cançons que m'agradaven, i també les cançons de la ràdio, i després escoltava els meus propis cassetes o m'aprenia les coreografies dels vídeos des de la tele".

I així va començar a ballar, es pot dir que de forma autodidàctica, tot i que es va apuntar a un parell d'escoles de ball a Girona, però com ens confessa "hi anava molt poc, una o dues vegades per setmana. En ser escoles sense gaire nivell d'exigència ni compromís ni una finalitat de competició, tampoc m'acabava d'enganxar i m'avorria una mica".

Tot i això, la seva afició i estima pel ball va fer que quan tenia vint-i-dos anys comencés a ballar balls de saló, ja que en aquell moment estava treballant en una escola de ball com a instructora de *funky*, l'especialitat de la qual eren els balls de saló. Allà va tenir la possibilitat de començar a aprendre, i gairebé mig any després, a competir i a ser *teacher*.

Espectacle a Empúries per al Dia Internacional de la Dona.

I, evidentment, que per competir cal una preparació especial. Així, la Laia Puigbert hi dedicava entre 2 i 4 hores al dia, comptant entrenament específic de balls de saló més exercici físic en general.

Els balls de saló, com a competició, funcionen com una lliga amb un rànquing, en el qual un cop assolits uns objectius i unes puntuacions a les competicions vas escalant i ascendint

de categoria. Quan arribes a la categoria màxima (A internacional) ja es pot competir internacionalment.

Al llarg d'aquesta trajectòria ha obtingut diversos guardons i reconeixements. Com ella mateixa ens explica: "Aquest darrer any 2022, amb el ballarí Alejandro García, hem aconseguit resultats a escala internacional que per a mi són molt bons, perquè requereixen un nivell molt més alt.

Durant el transcurs d'una competició.

Però si hagués de destacar algun guardó, vam ser subcampions d'Espanya (amb el ballari Adolfo Pablos) en modalitat 10 balls. Aquesta modalitat combina els balls estàndard i els llatins”.

Al marge de la competició, també ha treballat en 4 espectacles de ball i en un musical. Un dels espectacles és un tribut a Michael Jackson, a Turquia (el 2019 i el 2021).

Ball competitiu.

El ball per a mi ha estat sempre el meu objectiu principal a la vida. Sempre he volgut millorar i aprendre cada vegada més

Entre finals de 2021 i principis de 2022 va treballar en un hotel de Sharm El Sheik (al Mar Roig, Egipte) i ballava en tres espectacles diferents (Burnett, Wonderland i Flirt) i des de mitjan 2022 fins a principis de 2023 en una companyia de musicals de Madrid (estava en un musical de Tributo al Rey León).

La Laia Puigbert, com es veu, ha tingut una trajectòria artística intensa però, ahora, complaent. Una vida, un recorregut a ritme de ball com ella va decidir i volia. Una prioritat. Com reconeix “El ball per a mi ha estat sempre el meu objectiu principal a la vida. Sempre he volgut millorar, aprendre cada vegada més. Rodejar-me de gent cada vegada millor professionalment. No ho puc descriure, és quelcom totalment interior. El ball per a mi era la meva prioritat i tot es movia al voltant del ball. No em va importar mai deixar de fer coses per donar prioritat al ball, sempre ho vaig fer amb molta il·lusió”.

I parlem en passat perquè, malgrat tot, va decidir deixar-ho a principis de 2023. “De cop i volta, viatjar per anar a competir no em feia la mateixa il·lusió de sempre. Això sí, malgrat estar en un moment de pausa esportiva i artística, d'alguna manera el ball sempre m'acompanya, i m'acompanyarà”.

Carles B. Gorbs

UN GRAN REPTE

Quan tenia catorze anys, vaig començar l'esport que m'ha canviat la vida: el bàsquet. L'inici d'aquest esport va ser al Club Bàsquet l'Escala, al costat del meu germà, on vaig passar-hi dos anys, específicament l'etapa de cadet. Així i tot, combinava diferents categories, pujava a jugar amb les grans, tant amb les júnior com amb les sènior, és a dir, jugava tres partits cada cap de setmana i amb els seus respectius entrenaments.

Però, va arribar el confinament i l'esforç va tenir la seva recompensa. Enmig de la quarantena, l'UNIGEIEG de Girona va contactar amb la meua família i amb mi per explicar-nos un projecte de cara a la temporada següent. Després de reflexionar, vam decidir que sí, era una oportunitat que no podia deixar perdre en els últims anys de l'etapa de formació.

Aquesta decisió m'afectava en molts àmbits, tant en l'acadèmic com en l'esportiu. En aquest sentit, suposava un esforç per part dels meus pares de portar-me quatre dies a la setmana a Girona a entrenar perquè la meua escola de secundària era a l'Escala. Ara bé, l'esforç també recorria a la meua persona, combinar els estudis de batxillerat amb l'esport va ser un repte molt gran per les hores de dedicació en totes dues coses. En canvi, en l'àmbit esportiu, va ser un salt de nivell bestial. Vaig passar a jugar de la categoria més baixa de la comarca a competir a la categoria més alta en l'àmbit nacional. Va ser un canvi brusc, però alhora un canvi d'aprenentatge, que em va ajudar a treballar tot el que són els valors del compromís, el sacrifici, la companyonia i, fins i tot, el respecte.

Entre tot aquest canvi, va haver-hi moments de gran recompensa i diversió. En el segon any al club de la capital, juntament amb el meu equip, en aquell punt el Júnior A, vam assolir la fita de ser tercers de Catalunya i tenir l'oportunitat de disputar els Campionats d'Espanya a Huelva.

Va ser una experiència inoblidable, en què valors i agraeixes tot l'esforç del passat.

Actualment, ja és el meu quart any al club, en el qual he aconseguit millorar tant com a persona com a jugadora. La temporada passada, gràcies a la gran campanya, vaig guanyar el Premi de la Millor Jugadora Jove Gironina, juntament amb el Premi de

la Millor Jugadora de la categoria a la qual jugava, Primera Catalana. A la temporada vigent, jugo a Lliga Femenina 2, tercera categoria nacional. És un repte gran, però que assumeixo amb moltes ganes i entusiasme per viatjar i competir amb equips de tot Espanya i continuar nodrint-me de bàsquet per a un futur.

Núria Mitjanas Costa

La temporada passada vaig guanyar el Premi de la Millor Jugadora Jove Gironina i el Premi de la Millor Jugadora de la categoria Primera Catalana

DE VENTALLÓ ALS EUA

De petit vaig començar a córrer cros amb el Club d'Atletisme de Ventalló, ja que era una manera de passar els caps de setmana i, a part, m'encantava córrer.

Tot i això, durant una etapa, vaig haver de deixar de fer-ho, però als dotze anys vaig tornar a apuntar-me al club. Aquesta va ser una de les millors decisions que he pres mai. Allà vaig conèixer gent que avui en dia són els meus millors amics.

A poc a poc, gràcies a l'Elena i en Roberto, els atletes vam anar evolucionant tant esportivament (de fet, molts hem sigut medallistes o finalistes als Campionats de Catalunya i d'Espanya) com en valors humans.

Ara mateix, em trobo escrivint aquest article des de West Virginia, cursant el meu primer any de carrera als Estats Units. Aquest era el somni pel qual he lluitat durant aquests dos últims anys i, sobretot i finalment, gràcies als meus entrenadors, professors, família i amics, he aconseguit una beca esportiva i acadèmica per estudiar a Glenville State University.

Des d'aquí vull donar gràcies als meus entrenadors, l'Elena i en Roberto, que

han fet que m'enamorés d'aquest esport i que, malgrat les lesions i dies durs, he assolit el que volia a base d'esforç i constància.

Animo a tots i totes els/les atletes i futurs atletes a somniar, i veureu que amb constància i voluntat, s'obté tot allò que un desitja.

Marc Fernández i Soler

Gràcies als meus entrenadors, professors, família i amics, he aconseguit una beca esportiva i acadèmica per estudiar a Glenville State University

APROVADA!!!

El govern aprova definitivament la construcció de la tan desitjada escola Oliveres Mil-lenàries

Ja queda enrere aquell 7 de maig de 2021 quan la comunitat educativa de l'escola de Ventalló va sortir pels carrers del poble per manifestar-se de les seves mancances, com també per reivindicar la construcció del nou edifici promès ara ja fa dotze anys.

El Departament d'Educació assegurava, en aquell moment, que l'escola nova estava entre les primeres de la llista d'edificació, però ningú ho tenia clar.

La sorpresa arriba quan, l'octubre de 2022, el govern n'aprova la construcció, juntament amb altres centres de diferents zones de Catalunya.

Un cop encetat l'any, concretament a finals de gener de 2023, la Secció d'Obres de Girona es posa en contacte amb la direcció del centre, i també amb les altres parts implicades (Ajuntament i AFA). Ens convoca a una primera reunió i ens explica el procés, les fases i els tràmits de tot plegat fins a arribar a la construcció del nou edifici. No serà un fet immediat, caldrà paciència i esperar uns quants mesos, però l'espera valdrà la pena.

El primer pas per posar fil a l'agulla a tot aquest procés és omplir el DPE, un document editable, anomenat document pedagògic d'espais. A partir d'uns ítems ja marcats i amb la reflexió conjunta de tot el claustre i de diferents reunions amb Ajuntament i AFA, on han dit la seva i opinat en alguns dels apartats del citat document, s'ha

valorat i rumiat sobre com ens agradaria que fos aquesta escola perquè tota la comunitat educativa, i en especial l'alumnat del centre, hi pugui créixer i desenvolupar-se tal com es mereix.

Dins el període marcat per elaborar el DPE, s'envia al Departament, abans de Setmana Santa. És finalment a finals de maig quan ens fan el retorn de l'informe amb algunes modificacions i recomanacions per tal que els espais acordats siguin el més eficient possible. A principis de juliol se signa, definitivament, el document escrit per part dels Serveis Territorials de Girona, l'Ajuntament i la direcció del centre perquè es pugui tirar endavant l'encàrrec del Projecte.

La futura escola tindrà cinc unitats i s'ubicarà al carrer de la Bassa. Serà veïna de la Llar d'infants i aquesta disposarà de força terreny. Tindrà una zona d'esbarjo molt gran on està pensat col·locar-hi vegetació, diferents arbres, tendals i alguns porxos per aconseguir ombres a diferents parts.

Disposarà d'una pista de 24x24 m² pavimentada, una zona d'hort perimetral, una sorra i també un espai exterior d'aprenentatges per a quan convingui desenvolupar-hi activitats.

A l'interior del centre, a més de les aules corresponents per a cada cicle,

hi haurà una zona de benvinguda, un espai de despatxos, la biblioteca (aula multinivell amb diferents utilitats) enganxada a una de les aules d'Educació Infantil, el tan desitjat menjador amb connexió directa a la zona d'esbarjo i diferents lavabos, tant dins el centre com a la zona pròxima al menjador.

Serà l'Ajuntament qui s'encarregui de fer-la sostenible pensant en la possibilitat d'instal·lar-hi plaques solars o altres opcions per tal de contribuir a cuidar el planeta, frenar el canvi climàtic que tant estem patint i fer ús de l'energia del sol per poder abastar l'escola, sempre que sigui possible.

Estem molt d'acord amb la demanda de l'AFA de fer ús de materials naturals, càlids i que procurin donar un to acollidor, tant a l'interior com a l'exterior del centre i de disposar d'un bon aparcament que faciliti les entrades i les sortides de les famílies, on tantes hores passen els seus fills/es, i oblidar-se del perill que representa actualment tenir la porta principal de l'escola enganxada a la carretera d'entrada al poble.

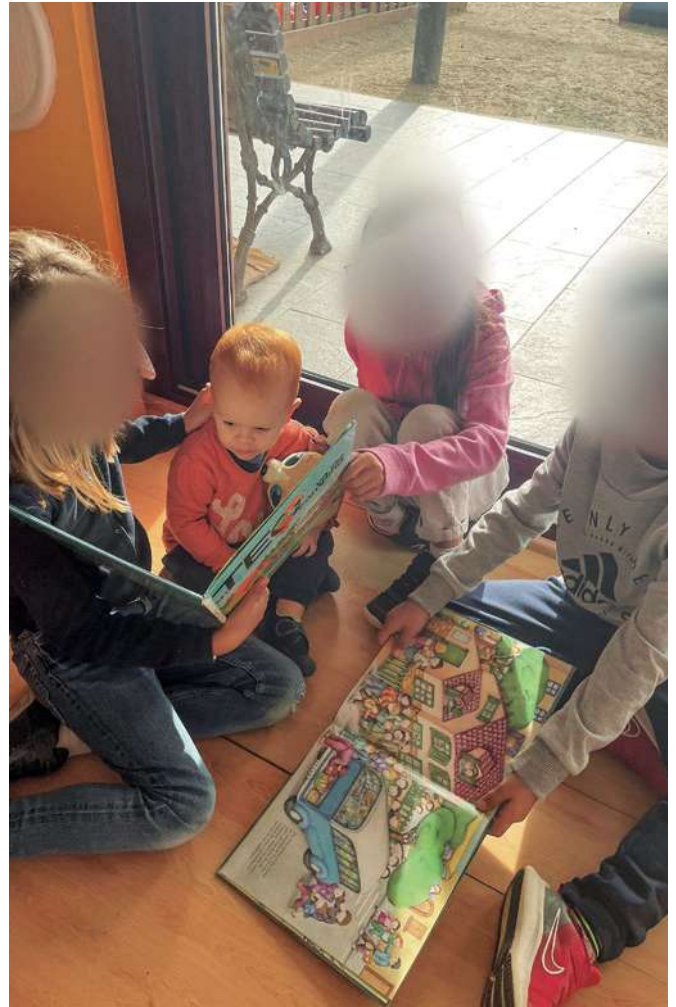
Queden encara moltes fases de projecte un cop fet l'encàrrec i fer visible la construcció, però hem esperat, i sabrem esperar, fins a fer realitat la nova escola que tant volem estrenar!

Sílvia Figueras i Colomer

LA LLAR, UN ESPAI OBERT

I que importants són les relacions interpersonals que es donen dins i fora de la Llar!

Entenem la Llar com a lloc de trobada respectuós, on les famílies poden participar, un lloc d'intercanvi, d'interacció constant, dia rere dia, entre les famílies, les educadores i els infants, un espai de relacions que afavoreixen la creació de vincles, vincles afectius molt rellevants i necessaris per als infants, vincles que els fan sentir confiats i segurs

*Confiança, escolta,
respecte, companyonia
i benestar*

per emprendre el camí cap a la descoberta del món que els envolta. Tot això, envoltat d'un clima de confiança, escolta, respecte, companyonia i benestar.

Nosaltres apostem per aquestes relacions i aprofitem qualsevol moment per continuar-hi treballant. Xerrades compartides amb les famílies, sortides a l'entorn, contacte i relació amb els infants de l'escola..., són moments que ens apropen un xic més i fan molt més forts aquests lligams!

Equip educatiu

CREANT COMUNITAT I COMPARTINT L'AFA

Com sabeu, té els seus orígens a l'escola del poble, però som molt conscients que, en els temps que corren, són moltes les famílies que escullen altres opcions de centres d'educació per a la mainada, ja que són moltes coses a tenir en compte i que cada família decideix segons el que els hi encaixa millor, ja sigui, de vegades, per situació geogràfica, per la feina o per projecte educatiu.

També passa a l'inrevés, les places que aquestes famílies deixen són ocupades per mainada d'altres pobles limítrofs que escullen Ventalló com a millor opció d'escola rural i propera. Totes acabem sent famílies de Ventalló i cap millor o pitjor que l'altra, tot està bé i ha de ser així, al cap i a la fi, es tracta d'escollir el que serà el nostre dia a dia durant bastants anys de la vida de les famílies i dels infants. És una decisió molt important i particular de cada família.

Per altra banda, també estan aquelles famílies que escullen Ventalló per estiuejar o passar els caps de setmana, també són famílies de Ventalló, com no! Totes elles conformen la comunitat en la qual els nostres infants estan creixent, amics i companys de poble i escola amb els que coincidiran més endavant a la vida i amb els que ja poden crear

vincles que els enriqueixi. És per això que, sent conscients d'aquesta realitat, creiem en una associació de famílies més oberta i inclusiva que mai.

Volem tenir això present i ja estem dissenyant activitats pensant en aquesta globalitat i inclusió: sortides familiars mensuals per a totes les famílies de Ventalló, sessions de ludoteca, també mensuals, per descobrir plegats jocs de taula nous per totes les edats, una castanyada i Halloween on potenciarem el túnel de por i les projeccions audiovisuals que tant d'èxit van tenir l'any passat, etc.

És l'associació de famílies de Ventalló, perquè totes hi puguin participar i sentin que les tenim presents, amb l'esperit de crear comunitat i compartir.

ENTITATS ELS PESCALLUNES

VOLEM FER POBLE

Som els Pescallunes, la nova comissió de festes de Ventalló.

Aquest mes de març passat, un grup de joves vam decidir ajuntar-nos per començar a col·laborar amb totes les festes que Ventalló proposa, per innovar les activitats de sempre, però també per començar-ne de noves.

Tenim ganes de festa, de fer poble i que el jovent tingui una veu important.

Si voleu saber una mica més de nosaltres i de tot el que anirem preparant ens podeu seguir a l'Instagram **@elspescallunes**.

Ens acompanyeu?

Els Pescallunes

UNA EXPERIÈNCIA FANTÀSTICA

Hola!, em dic June i en aquest escrit us explicaré la meva opinió sobre l'esquí nàutic de Ventalló. La meva experiència amb aquest esport ha estat *xulíssima*!

M'ho vaig passar d'allò més bé tant al casal d'estiu com la setmana dedicada als nens, nenes i joves de Ventalló. No sé com descriure-ho, però m'hauria quedat tot l'estiu fent esquí nàutic!

Al principi semblava difícil, però quan vaig acabar el meu primer dia ja m'ho havia passat superbé i tenia ganes de tornar. Els entrenadors ensenyen tan bé que és fàcil i divertit. No tan sols és l'esquí nàutic, sinó la manera com ho fan.

Quan estic esquiant em sento molt bé. Jo crec que, si no fos per l'esquí nàutic de Ventalló, mai m'hagués agradat tant com ara. Els entrenadors i entrenadores fan que t'ho passis encara més bé perquè són molt divertits. Recordo diverses vegades que m'he fet planxades, però, tot i en aquests moments, m'ho he passat pipa. A més, l'entorn on es practica l'esport és preciós, envoltat de natura.

Quan esquies hi ha una persona a la barca que t'indica el que has de fer, així que em sento totalment segura. En el casal, a part de fer esquí nàutic també fem jocs, estiraments... per això mai t'avorreixes!

Tornem a allò que anàvem. Com ja heu deduït, soc una persona que m'embolico molt, però el que us vull dir és que l'esquí nàutic és genial i animo tothom perquè el provi. No sé com explicar-ho millor, però la meva experiència amb l'esquí nàutic de Ventalló ha estat fantàstica! ❤️

June Rifé Vallès, deu anys
Vila-robau, setembre de 2023

PASSAR-NOS-HO BÉ PRACTICANT ESPORT

Un any més, val a dir que hem acabat una nova temporada de futbol de veterans. Podem considerar-la exitosa, ja que l'objectiu no és tant la competició en si sinó que el fet de passar-nos-ho bé practicant l'esport que ens agrada. Podem dir que això ho hem aconseguit.

La lliga a la qual estem inscrits ha durat des de setembre de 2022 fins a maig de 2023, s'han jugat un total de 27 partits i ens hem classificat a mitja taula (prou bé!). No ha estat una temporada tan dura com l'anterior, que a principis de juliol encara estàvem competint.

Aquesta nova temporada es presenta prou bé pel que fa a jugadors i el format no varia massa de l'anterior. La lliga comença el dia 30 de setembre. Ens podem veure cada dissabte que tinguem partit a Ventalló (a les 17 hores o 16 hores, segons canvi horari).

No ha estat una temporada tan dura com l'anterior, que a principis de juliol encara estàvem competint

En aquesta nova temporada que comença compartirem instal·lacions amb el Club d'Atletisme i, com a novetat, amb un nou equip de futbol federat que es diu Esportiu Ventalló. Fa deu anys que el municipi de Ventalló no tenia un equip de futbol federat i ara ja hi torna a ser. Us desitgem molta sort en aquesta etapa que inicieu.

Com sempre, volem agrair a l'Ajuntament la feina feta i l'ajut rebut en el manteniment de les instal·lacions del camp de futbol.

Finalment, volem tenir un record per a en Medir Puig, que fa pocs dies ens va deixar. Recordem una gran persona apassionada pel futbol i que sovint ens aconsellava i ens venia a veure jugar com un gran seguidor.

Salut per a tothom.

FC Valveralla

US HI ESPEREM!

A Ventalló tenim un nou club de futbol, ESPORTIU VENTALLÓ, inscrit a la Federació Catalana de Futbol per competir a la categoria de Quarta Catalana masculina.

La nostra història

Com ja sabeu, a Ventalló hem tingut diversos clubs, com ara la Unió Esportiva Ventalló i després el FC Valveralla, en els quals els veterans encara juguen en una lliga privada d'empresa.

Durant aquest temps, nois de Ventalló, amb amics de la zona, es reunien per entrenar i jugar alguns partits amistosos i en observar que cada vegada teníem més joves motivats amb ganes de jugar se'ns va presentar l'oportunitat de competir de forma oficial. La temporada 2022-2023, a Figueres, es va formar un nou club anomenat Recreativo Marca Club, la seva junta tenia tota la documentació preparada, però no tenien jugadors, així que per provar i anar agafant experiència els nostres jugadors de Ventalló es van oferir per a aquesta passada temporada.

Mentrestant, la junta de Ventalló, formada per Alh Abdou Boye (més conegut com en Hadji), que ara és el president del nou club, en Mansour Sarr, la Maria Sey, la Mariela Riera, la Laura Palomera i l'Abdon Ablard, ens preparaven burocràticament per formar aquest nou club: l'Esportiu Ventalló.

La finalitat d'aquests membres ha estat motivada per factors varis, però, sobretot, la integració social, la inclusió de la diversitat i les ganes de fer poble.

Tenint molt present la realitat de molts joves que es juguen la vida per la possibilitat d'immigrar i trobar noves oportunitats i un millor futur, però a la vegada una societat desconeguda en la qual, per a molts d'ells, després de la feina, no existeix res més que quedar-se a casa, ja que no coneixen ningú i l'idioma és un impediment. Tenir interacció social amb joves catalans fa que s'obri un món de possibilitats per a les dues parts.

Sobretot, no volem deixar de mencionar la motivació d'en Hadji, el president, que és l'amor i la passió que li té al futbol i que molts ja saben que porta tota una vida competint i que ha format part de tots els clubs que hem tingut al poble... un gran veterà!

D'esquerra a dreta: el vicepresident Mansour Sarr; al mig Babou Sarr, jove nascut a Ventalló i el més jove amb disset anys; i el president amb la camiseta de ratlles Alh Abdou Boye.

Per altra banda, aquest any comencem una mica amoinats per la sequera, ja que tenim un camp de gespa natural, però tenim un compromís amb tota la instal·lació per renovar-la i donar-li un aire fresc i atractiu, i perquè, a més a més, ens visitaran quinze pobles veïns. Tornem a reactivar el servei de bar, on es trobaran cosetes noves i innovadores.

La junta té moltes ganes que aquest projecte prosperi cap endavant i que dins del club puguem expandir-lo a diverses categories, tant per als més petits com per a les categories femenines.

Per aquest motiu, insistim amb l'ajuda de tot el poble, ja que és una iniciativa per a tothom. Es pot participar com a jugador, entrenador, auxiliar, patrocinador, col·laborador, soci, espectador, etc.

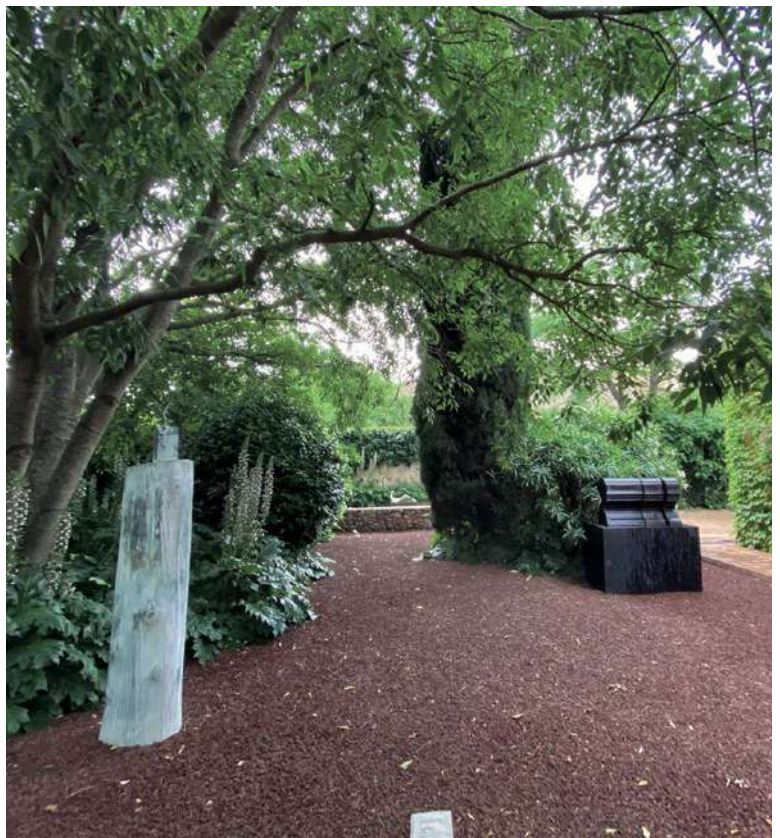
Sigui pel que sigui, us hi esperem!

Junta directiva

ART EN UN ENTORN PRIVILEGIAT

La Fundació Perramon – Fran Daurel de Ventalló és un museu d'art contemporani inaugurat el 2013 en un entorn privilegiat. Al voltant de set-cents metres quadrats ens mostra més de dues-centes obres, principalment pintura i escultura, que van des dels anys seixanta fins a l'actualitat.

Aquest museu, envoltat d'un jardí escultòric, vol donar una visió de l'art del nostre temps a tot el públic a través de l'exhibició de la seva col·lecció permanent que consta d'obres de diverses generacions d'artistes contemporanis, formant un ampli ventall de tendències, des de l'abstracció a la figuració, l'expressionisme, el surrealisme... i amb noms tan rellevants com Sergi Aguilar, Alfons Alzamora, Jorge Castillo, Modest Cuixart, Josep M. Guerrero Medina, Josep Guinovart, Medina Campeny, Enric Pladevall, Miguel Rasero, Josep M.

Riera i Aragó, Gino Rubert i Josep M. Subirachs, entre d'altres.

A més a més, des de fa anys, a l'estiu, la Fundació Perramon – Fran Daurel programa vetllades que fusiona música, poesia, art... Habitualment es fa el mes de juliol o agost, en diferents espais de la Fundació i que els preparen amb molta dedicació.

PER A MÉS INFORMACIÓ:
972 793 900

Fundació Perramon - Fran Daurel

La seva col·lecció permanent consta d'obres de diverses generacions d'artistes contemporanis

FUSIÓ I INTERPRETACIÓ DE L'ART

Com s'especifica en la seva web, l'Olivar és un projecte transversal que engloba diferents propostes sota un concepte comú: l'amor per l'art i la natura.

Es troba en un camp d'oliveres al poble de Ventalló, a l'Alt Empordà, reconvertit ara en un projecte artístic. Es tracta d'un espai dinàmic on es creen sinergies i on, a més de gaudir de la relació de les escultures amb l'entorn, es pot degustar la gastronomia de la zona, escoltar bona música i pernoctar a les seves habitacions.

I és que l'Olivar ha sabut conjuminar art, cultura, gastronomia, medi ambient... per presentar-nos una proposta, sota el nom d'OLIVART, farcida d'expressions culturals en un entorn natural i en mig de diverses obres escultòriques del mateix Enric Pladevall.

Recopilació de cartells de les activitats portades a terme aquest any 2023.

Un moment de l'espectacle "Pelat".

Actuació de Joan Anguera amb l'obra basada en el "Quarden gris" de Josep Pla.

Aquest any s'han representat espectacles de dansa, música, teatre... com també presentacions de llibres que ha fet d'aquest espai un indret que esdevingut un important centre cultural.

Cal esmentar, i ressaltar, l'espectacle "Pelat" (Joan Català), en el qual va assistir gent del poble que hi va

participar. Va tenir una gran assistència de públic.

Cal recordar, també, que la Fundació l'Olivar fa un descompte del 25% a tota la gent del poble de Ventalló, per visitar el jardí d'escultures i la Cripta (de la que vàrem parlar recentment en una revista anterior). Les visites són guiades per l'escultor,

i es fan amb un mínim de dotze persones, consulteu la web: www.cripta.cat.

En definitiva, és un lloc que ens sorprendrà i gaudirem tant de l'espai escultòric (amb la Cripta) com d'algun dels espectacles programats.

Carles B. Gorbs

EL NEGOCI DEL GEL

Durant els segles XIV al XIX, després d'un període molt calorós anomenat l'*òptima medieval* (s. X-XIII), va començar la *petita edat de gel*, una etapa en què les temperatures van disminuir notablement. Les contínues glaçades van fer que entre els segles XVI i XVII es comencés a aprofitar aquest gel. Ràpidament, va esdevenir un element de primera necessitat que va convertir-se en un gran negoci. El gel s'utilitzava per a la conservació d'alguns aliments com ara el peix, per a la refrigeració de begudes; però la seva utilitat més important era la que tenia en l'àmbit sanitari: servia per combatre la febre, com a anestèsic, per a les cremades, per aturar hemorràgies, com a antiinflamatori i, fins i tot, es va arribar a creure que curava els malalts de còlera de la gran epidèmia que hi va haver el segle XIX.

Tot i això, l'explotació del glaç i la neu no va ser cap novetat exclusiva de l'Europa Occidental del segle XVI, sinó que ja a l'Antiga Grècia i a Roma tenien un gran interès per l'adquisició de neu. També en regions asiàtiques com la Xina o l'Índia el gel hi tenia

molta importància. A partir del segle VIII, en el món musulmà també va començar a tenir usos diversos, com la refrigeració de begudes o la producció de gelats i ja van començar a disposar de pous de neu.

Els pous de glaç eren excavacions soterrades (per mantenir millor la temperatura) de forma cilíndrica construïts amb pedra seca en la majoria dels casos. La part superior solia ser una cúpula o una volta del mateix material on figuraven un parell d'obertures com a mínim: una per introduir-hi i extreure-hi el gel i una altra per facilitar l'accés dels operaris a l'interior del pou. A la part inferior hi havia una mena de rec per escórrer l'aigua del desglaç.

Catalunya compta amb centenars de pous de glaç, la majoria d'ells construïts durant els segles XVI i XVII i part del XVIII. Es feien en zones properes a rius, basses, fonts o molins i en espais obacs per protegir el glaç de l'impacte del Sol.

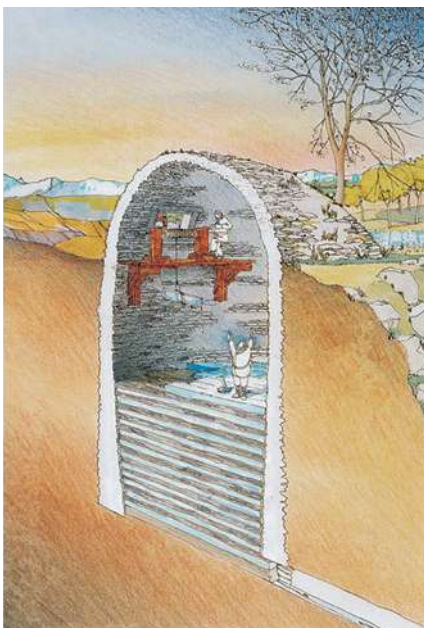
Normalment, els pous eren una concessió pública. Per aquest motiu, el seu arrendament en algunes ocasions es disputava per concurs. A les famílies arrendatàries se'ls imposava una sèrie de clàusules que havien de complir a la força. Una d'elles, per exemple, solia ser tenir prou quantitat de gel per a tota la població al llarg de l'any. Els propietaris de cada pou també decidien on s'havia de vendre el seu gel, a quines hores i a quin preu.

El glaç es creava en embassaments poc profunds propers al pou. Quan assolía un gruix d'uns 20 cm, es tallava en blocs amb l'ajuda de serres de fusta i llistons que actuaven com a guies. Aleshores, es carretejaven

Els pous de glaç eren excavacions soterrades (per mantenir millor la temperatura) de forma cilíndrica construïts amb pedra seca en la majoria dels casos

fins al pou on eren baixats a l'interior mitjançant un sistema de corrioles i politges. A baix, més homes anaven col·locant ordenadament els blocs que els hi arribaven. Per mantenir més bé la temperatura, recobrien les parets amb palla i bolls. També se n'afegia entre cada fila i entre cada bloc per evitar que se soldessin. Un cop ple fins a dalt, es tapaven totes les obertures del pou amb branques i, d'aquesta manera, alleugerien l'impacte de les temperatures exteriors. Només deixaven una petita escletxa oberta per poder controlar l'interior.

Al maig, si les temperatures eren les òptimes, es tornava a obrir el pou i s'extreia el glaç. Un cop fora, es carregava en sàrries de fusta i, a través de carros empesos per matxos i mules, es portava als punts de venda. Aquest trajecte havia de ser el més ràpid i efectiu possible, ja que el preu del gel es fixava en funció de la quantitat que arribava a destí. Encara que els traginers (persones encarregades de transportar el glaç) ja prenién algunes mesures com viatjar de nit, aïllar les sàrries i allunyar-les de l'escalfor que transmetien els animals, s'estima que s'acabava perdent entre un 20 i un 30% del glaç inicial.

L'etapa daurada d'aquest negoci va començar a minvar el segle XIX fins que, finalment, va desaparèixer per complet la primera meitat del XX. La principal causa del declivi va ser l'aparició del gel artificial el 1870. La seva fabricació suposava molts menys costos, requeria menys mà d'obra i es necessitava menys temps per obtenir-ne una quantitat major. A més, el preu del gel natural va pujar notablement, ja que hi va haver un gran increment de l'impost que el gravava a l'entrada de cada ciutat. Finalment, en acabar-se la ja esmentada *petita edat de gel*, la creació de glaç arreu del territori es va complicar. Aquest va ser el darrer motiu que va portar el negoci del gel a la seva desaparició definitiva.

BIBLIOGRAFIA

Canals i Galera, R. [Ramon]. (1990).

Els pous de neu i de glaç a Catalunya, VII (106), 45.

Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya: El glaç natural (1933). Barcelona.

Universitat Autònoma de Barcelona. (2023).

https://webs.uab.cat/megalits/pous-de-gel/#_ftnref4

Tres Tombs: L'antiga producció de gel i el seu transport Pous de glaç i traguers (2007). Vilanova i la Geltrú.

Aymamí Domingo, G. [Gener]. (2021). Contribució al catàleg dels pous de gel del Bages. *Dovella*, 131, (4-12).

<https://raco.cat/index.php/Dovella/article/view/397847/507117>

Conèixer Catalunya. (30 de maig del 2008). *Els pous de glaç. Testimonis d'un temps, d'un país*. <http://coneixercatalunya.blogspot.com/2009/05/els-pous-de-glac-testimonis-dun-temps.htm>

EL POU DE GLAÇ DE VENTALLÓ

A Ventalló tenim un pou de glaç. Està situat al camí de les Roques del Tit, entre Valveralla i Vila-Robau, just al costat del cadirat del Rec del Molí, una estructura que servia per regular l'aigua que havia d'entrar en aquesta desviació fluvial.

El pou fa 6,80 metres de diàmetre i, actualment, uns 6,50 metres d'alçada, dels quals, quatre estan excavats sota terra. Les parets són de maçoneria de pedra. Es troba en bon estat, encara que no es conserva cap volta ni cap cúpula (hi ha la possibilitat que no n'hi hagi hagut mai). El fons està cobert per vegetació i fulles que impedeixen saber tant la profunditat exacta del pou com si hi ha algun sistema de desguàs més avall.

Sense dades, de moment, del seu aprofitament ni on es destinava

el glaç, a Ventalló hi ha una casa coneguda com a *Cal Gelero*, situada al Carrer Marinada. El més probable és que, en un passat, aquest habitatge i el pou de glaç devien estar directament relacionats.

Tots aquests interrogants potser es podran resoldre d'aquí a uns mesos, ja que la gent de Patrimoni Ventalló hem decidit, amb el suport de l'Ajuntament, començar a treballar per la seva recuperació. El nostre objectiu és conèixer millor l'etnologia ventallonina i conservar el patrimoni cultural del nostre poble.

Per acabar, voldríem agrair l'interès mostrat per l'Ernest Costa i Savoia (fotògraf i escriptor, autor del llibre *Pous de neu i de glaç*, entre molts d'altres) i en Francesc Roma i Casanovas (doctor en geografia, historiador i sociòleg, també autor de nombrosos llibres i articles que tenen el patrimoni català com a temàtica principal), ja que el passat 28 d'agost van venir a visitar el pou de glaç de Ventalló, el cadirat i les Roques del Tit i enriquir-nos amb el seu coneixement.

LA CONSOLIDACIÓ-RESTAURACIÓ DE LES PINTURES MURALS DE L'ESGLÉSIA PREROMÀNICA DE SANT ANDREU VELL DE VILA-ROBAU

L'antiga església de Sant Andreu de Vila-Robau es troba anomenada per primera vegada en documents del segle X. Va començar com una simple capella agregada a la parròquia de Sant Genís de Palol i així ho va ser fins a principis del segle XVII, moment en què Vila-Robau va esdevenir parròquia independent i Sant Genís de Palol va quedar annexada a la parròquia de Sant Mori. Finalment, el 1721 es va construir una nova església a Vila-Robau, també dedicada a Sant Andreu i l'antiga capella va quedar en l'abandó.

Des de la seva construcció en època preromànica, Sant Andreu Vell ha patit nombroses actuacions humanes que han anat modificant el seu aspecte original. Inicialment, solament constava d'una sola nau amb volta de canó i un absis. Una de les modificacions més important que va patir la capella va ser entre el segle XVI i el XVII, quan es van adossar dues capelles a mode transsepte. D'aquesta manera, es va aconseguir que l'estructura de Sant Andreu Vell tingués forma de creu llatina. Aquestes dues capelles es van redeclarar amb pintures superposades durant els segles XVIII i XIX, moment en què ja no s'utilitzava com a edifici de culte. L'absis també va ser canviat.

Es va fer un nou arc toral i es va repintar per unificar-lo amb la nau central.

Tanmateix, el motiu principal pel qual es va reclamar l'actuació urgent d'un grup de professionals va ser perquè consolidessin i restauressin unes pintures romàniques a l'absis i a l'arc presbiteral que estaven en estat crític. Tot i que la major part d'aquesta zona estava recoberta amb nombroses capes superposades de morter que impossibilitaven la permanència de les pintures, a la part central i al voltant de la finestra de l'absis i als extrems de l'arc presbiteral s'hi van poder conservar restes de pintures originals romàniques. La seva neteja i consoli-

dació va permetre millorar i redefinir les formes, geometries i colors. Les pintures més destacables són les cames en moviment i un cortinatge (a la dreta de la finestra), la sanefa que ressegueix l'arc presbiteral i les formes que decoren la finestra de l'absis.

Un altre element constructiu original molt remarcable que ha quedat a la part superior de l'absis són les marques

d'encanyissat trenat a l'encofrat de la volta. Aquesta capa és la que presenta restes cromàtiques d'època romànica.

Al fons es veu la capa base amb traces d'encanyissat i al damunt un fragment de la segona capa que incorpora l'estrat de color.

Aquest procés de consolidació-restauració de les pintures va desencadenar algunes incògnites: algunes s'han resolt, però a d'altres no se'ls hi ha pogut trobar cap solució. Aquest és el cas de la forma de l'absis. Se sap que el que hi ha actualment no és l'original i per la forma que té, se sospita que el primitiu era tancat en forma de ferradura. Per trobar la solució a aquesta qüestió, pròximament es farà una prospecció arqueològica a tot l'interior de la capella. D'aquesta manera es podran veure els fonaments originals i es podrà confirmar o desmentir la hipòtesi formulada sobre la primera forma que va tenir l'absis.

Núria Massó Mustera
Patrimoni Ventalló

DONACIÓ D'UNA PICA DE PEDRA

Aquesta pica de pedra va ser donada al poble de Ventalló per la seva propietària, Mireia Benet, del veïnat dels Masos.

La posarem a la nova plaça La Font, juntament amb la font de pedra.

Gràcies, Mireia, per la teva donació i perquè una peça tan bonica com aquesta la puguem gaudir tots.

L'ANY 1832

Tipus de conreu: blat, mestall, blat de moro, ordi, civada, faves i patates.

Pueblo de Saldet — dependiente de la Subdelegación de Rentas de Gerona.

ESTADO que manifiesta la cosecha general de dicho pueblo en el año próximo pasado de 1832, de trigo, cebada y demás artículos frumenticios; y de legumbres y semillas; y su inversión en siembra y alimentos; con expresión de lo que sobra ó falta de cada artículo para el consumo y demás atenciones de la referida población.

CUARTERAS.

QUINTALES.

RACION DE ALMAS
Y CABALLERIAS.

	Trigo.	Centeno.	Secalinas.	Maiz.	Mijo.	Cebada.	Avena.	Almorta.	Garbanos.	Faba y garbanos.	Haba.	Guisantes.	Lentejas.	Hieros.	Arroz.	Algarrobas.	Patatas.	Almas.	Caballerias.
Cosecha general.....	170.	"	370	60.	"	70	60	"	"	"	6.	"	"	"	"	"	11.	70	8.
Invertido en siembra y alimentos..	170.	"	380.	40.	"	50	50	"	"	"	6.	"	"	"	"	"	11.	"	"
Sobrante.....	"	"	"	20.	"	20.	10.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Déficit.....	"	"	10.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"

NOTA. Se manifestará si alguna de dichas especies se suple con otras no comprendidas en este estado, y se harán las observaciones oportunas para conocer cuales son las cosechas, como igualmente si hay prados naturales ó artificiales, y si se usa de la yerba en el invierno para el ganado. Asi mismo el número total de Almas, las nacidas y que hayan fallecido en el referido año de 1832, indicando las de cada sexo. Y por último si existen yeguas de vientre, caballos padres y garañones, expresando el número de unos y otros.

En este pueblo la cosecha de los granos suele producir bastante, pero en el año próximo pasado, ha sido muy poca por la escasez de lluvia que se experimentó casi en todo el verano del año 32.

No hay prados, ni yeguas.

En el invierno se mantiene el ganado con paja, yerba, y rama.

Saldet 26 de Enero — de 1833.

Don Jose Quintana el Payo;
Francisco de Aris Coll y Juan Bat-
lle Regidores que no saben esen-
En firma por ellos y por mí.

Nacidos. Muertos.

Varones..... 1.....

Mujeres..... 2.....

Total..... 3.....

Collita general del poble de Saldet l'any 1832.

En una nota manuscrita, a peu de pàgina, es fa constar com a justificació de la minsa collita, "En este pueblo la cosecha de los granos suele producir bastante, pero en la del año próximo pasado, ha sido muy poca por la escasez de lluvia que se experimentó casi en todo el verano del año 32.

No hay prados ni yeguas.

En el invierno se mantiene el ganado con paja, yerba, y rama".

En l'apartat d'habitants, hi consta que en aquell any vivien a Saldet "70 almas".

Quant a naixements, consten un nen i dues nenes, i un nadó, nena morta.

En l'actualitat, a Saldet hi vivim una dotzena de persones, que poden augmentar en vint o vint-i-cinc més els caps de setmana o a l'estiu.

La normativa d'urbanisme del govern català per als pobles petits, que no permet augmentar el sòl urbanitzable, barra el pas a la construcció de nous habitatges per a joves, que hi podrien viure tot l'any i pujar-hi la família.

Fa més de trenta anys de l'últim nadó nascut a Saldet.

Narcís Torrent Quer
Saldet

LES CAMPANES VAN TOCANT I POCS PODEM LLEGIR ENTRE CAMPANADA I CAMPANADA

El llenguatge de les campanes és com un codi que aviat esdevindrà secret, a Ventalló en coneixem encara alguns detalls perquè en Francisco Palomera fa molts anys que treballa per mantenir aquest toc ancestral viu.

Per conservar aquest llegat viu us volem deixar alguns detalls dels tocs que en Francisco encara té clars a la seva memòria i així els perpetuarem més enllà de les persones, ara en un llegat de paper i digital que persistirà a través de nosaltres a totes les generacions.

A la parròquia de Sant Miquel de Ventalló, hi ha quatre campanes:

- Dues campanes litúrgiques, sota l'espadanya, que no tenen nom propi.

I dues campanes a dalt de tot de la torre que són les campanes horàries, que foren batejades el 26 de desembre de 1990.

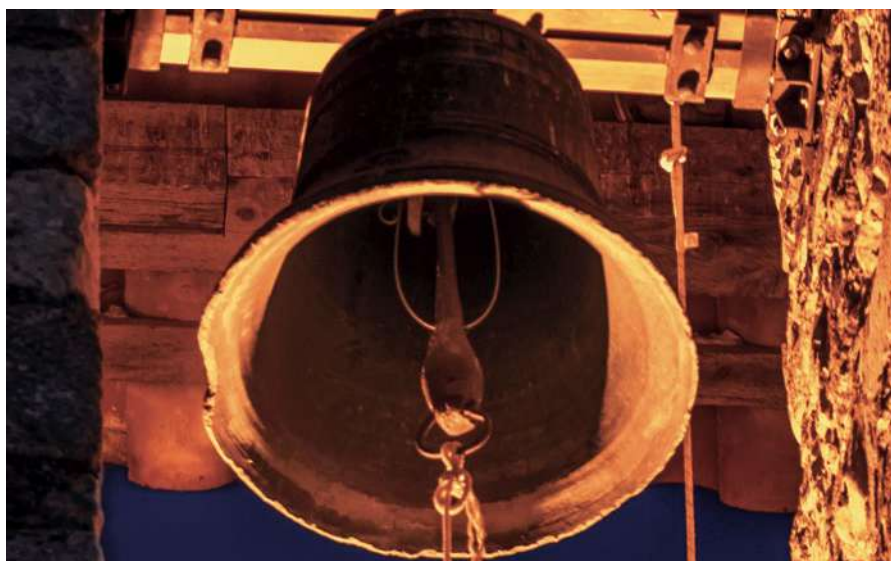
- La campana gran, **La Miquela**, té inscrit: *M'ha donat la veu qui m'escolta*.
- La campana petita, **La Maria Salvaterra**, té inscrit: *Només compta les hores serenes*.

Tocs de campanes:

1- BATEJOS | CASAMENTS:

Campana litúrgica grossa: amb el batallí pressionant amb la mà i ràpid.

2- CRIDA A FOC: Campanes litúrgiques: la grossa i la petita, els batalls-martells tirats per corda i ràpid. Fa temps que no es fa servir. S'utilitzava quan s'havia d'apagar el foc amb prestació personal i voluntaris del poble.

Campana de l'església de Sant Miquel de Ventalló. FOTO: DOLORS GIBERT

3- CRIDA A SOMETENT: Campana litúrgica grossa, el seu batall tirat per corda i ràpid. Concentració a la plaça Major de personal armat. Fins als anys 50-60 del segle passat.

4- SENYAL DE MISSA: El toc consisteix en la campana litúrgica grossa, fent-la vogar-voltar, tirant amb la corda de balanceig. Abans es feia 1r, 2n senyal, ara només se'n fa un i es tocava les tres campanades en el moment de començar la Missa.

5- TOC DE DIFUNTS: El toc consisteix a fer vogar amb la corda de balanceig la campana litúrgica petita. I cada 7 o 8 segons, fer-la tocar fort, amb el batall, i tirant amb corda la campana litúrgica grossa. Si es tractava d'un home el difunt, es tocava tres vegades i si era una dona, dues vegades.

6- TOC DE GLÒRIA: Les dues campanes litúrgiques es fan vogar-voltar, amb les cordes de balanceig. Es toca abans de la missa de les festes religioses més importants de l'any: Nadal, Cap d'Any, Reis, Rams, Pasqua de Resurrecció, la Festa Petita, l'Assumpció, Sant Miquel, Tots Sants, la Immaculada Concepció.

7- TOC DE GLÒRIA FLOREJADA:

En honor al nostre Patró, Sant Miquel Gloriós. Es toquen les dues campanes del rellotge a dalt de tot de la torre, es pressiona a mà amb els seus respectius martells, de l'antic rellotge. Els tocs són variats i ràpids.

El campaner: Francisco Palomera Auquer. I el campaner auxiliar: Salvi Puigbert Costal.

Mei Costa

I DE NOU, EL TEATRET

El 15 de gener de 2023 vam obrir de nou les portes del Teatret, amb molta alegria i ganes de tornar a tenir al poble un lloc on trobar-se, prendre alguna cosa i, per descomptat, menjar molt bé!

Ens presentem, som la Cristina, en David i la Raquel, amb experiència en el sector i, sobretot, amb molta voluntat de donar el millor de nosaltres.

Fem esmorzars de forquilla, els dissabtes al matí amb bufet lliure d'esmorzars per 11 euros.

Tenim menú diari, carta d'hamburgueses, llesques, amanides, tapes, entrepans, plats combinats... Ens encanta la cuina, així que tots els nostres plats són casolans.

Disposem d'una gran terrassa, en un entorn molt agradable, on estem fent monòlegs, concerts, etc. i on també hi ha un parc infantil.

Vols sorprendre a algun familiar o amic? Fem esmorzars a domicili, truça'ns!

Sabem que per aquesta zona és complicat que grans empreses ho facin, així que només has d'explicar-nos la teva idea.

Això només acaba de començar, tenim moltes sorpreses més, sempre oberts a escoltar les necessitats del poble, estem molt agraïts per la rebuda que ens heu donat, la veritat és que tenim una clientela fantàstica!

Raquel

ALBERT SASTREGENER

Premi Nacional de Gastronomia 2022 i dues estrelles Michelin

Albert Sastre gener i Surroca (1979), cap de cuina i propietari del restaurant Bo.TiC de Corçà (Baix Empordà) i membre del col·lectiu gastronòmic Cuina de l'Empordanet, ha estat sempre molt vinculat a Ventalló.

"A Ventalló he viscut tota la meua infantesa: jugar a futbol, anar amb bici, anar al llac, els menjars familiars dels diumenges... Hi ha tot un vincle familiar. Em sento molt arrelat per tots aquests records", ens confessa.

Albert Sastre gener és, sens dubte, un cuiner de prestigi. El seu establiment, el Bo.TiC, regentat per ell mateix i la seva parella, Cristina Torrent, cap de sala i sommelier, té dues estrelles Michelin i, darrerament, l'any passat, va obtenir el Premi Nacional de Gastronomia 2022 atorgat per l'Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició.

seva mare, veient com cuinava i estant al costat dels focs i, inclús, l'ajudava a fer el dinar i sopar o a fer, simplement, un pa amb tomàquet. I d'aquí li ve la seva vocació que, amb el temps, va anar desenvolupant i materialitzant. En aquest sentit, doncs, es va anar formant a l'Escola d'Hostaleria de Girona i a l'Espai Sucre de Barcelona, entre altres indrets. Més tard va anar fent col·laboracions formatives en diversos prestigiosos restaurants com ara l'Àbac, el Mas Pau, l'Aliança d'Anglès o La Cuina de Can Pipes (on va arribar a ser cap de cuina), el Roser II o el Molí de l'Escala, entre d'altres, i a més de fer diferents estades en altres països.

L'Albert Sastre gener ens comenta que els premis i reconeixements venen "quan hi ha una veritable dedicació, constància, estima i coneixement.

El Bo.TiC ara fa setze anys que el tenim obert, i ens ho hem treballat molt. Els èxits venen d'aquí", confessa. Tot i això, puntualitza que "els èxits són, sobretot, tenir salut, obrir la persiana cada dia, pagar el personal i proveïdors... i seguir treballant-lo. L'èxit és aquest".

Carles B. Gorbs

L'any 2007, juntament amb la Cristina Torrent, van obrir el restaurant (Bo.TiC), i el 2009 ja els hi van donar la primera estrella Michelin "érem ben jovenets, teníem entre 25 i 27 anys. L'estrella, però, ens va donar un volum de feina molt important", ens recorda. Tant és així que l'any 2013 van haver de comprar un nou local –on estan ara– i el 2017 el van obrir.

Segons ens comenta, la seva afició per la cuina –ja de ben petit– ve de la

KMIKZES VENTALLÓ SE SUMA AL REpte DE PARTICIPACIÓ A L'ONCOTRAIL 2023

Kmikzes de Ventalló neix com un grup de persones amb ganes de caminar i anar a fer marxes algun cap de setmana. De mica en mica el grup es va consolidant i amb el temps ja no en fem prou amb marxes properes i comencem a explorar boscos i muntanyes. Ara com ara, fins i tot ens podeu trobar fent algun cim de mitja-alta muntanya.

Un dels objectius que teníem de feia uns anys era participar a l'ONCOTRAIL. Per qui no n'hagi sentit a parlar, és una cursa per equips, de 100 km de recorregut i que organitza la Fundació Oncolliga Girona conjuntament amb l'Agrupació Excursionista Palafrugell i el Club Atlètic Palafrugell i que es du a terme al Baix Empordà, amb sortida i arribada a Palafrugell.

A més a més de passar-ho bé, l'objectiu principal d'aquest esdeveniment és recaptar fons per millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer. Entre tots contribuïm a recollir fons per ajudar la Fundació Oncolliga Girona en la seva tasca de millorar les condicions de vida dels malalts de càncer, per exemple, cobrint necessitats dels hospitals

gironins, com ara la renovació de llits o butaques per a les sales de quimioteràpia i plantes d'hospitalització, en serveis de fisioterapeutes, drenatges limfàtics, serveis psicològics, banc de perruques... i un percentatge de la quantitat recaptada es destina a la investigació de la malaltia dins de l'Institut Català d'Oncologia de Girona.

Foto de grup de l'equip de Kmikzes de Ventalló.

L'objectiu principal d'aquest esdeveniment, a més a més de passar-ho bé, és recaptar fons per millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer

Aquesta cursa se celebra el primer cap de setmana d'octubre i normalment coincideix amb la nostra festa major de Ventalló. Aquest any les dates no s'escauen, i de seguida que ho vam saber ens vam preparar per fer la inscripció de part de l'equip a temps i poder participar-hi. Així va ser, tot i la dificultat i els equips que es queden fora per la gran demanda de participació, nosaltres vam ser admesos per entrar en temps, amb el dorsal número 255.

L'equip final que vam inscriure està format pels Kmikzes: Josep Massó Boadella, Núria Massó Mustera, Gemma Gou Pons, Carme Rivera Caballero, Pepet Ballester Solés, Alberto Rodríguez Cerezo, Elena Poquet Abadal, Montse Mitjanas Costal i Arturo Castell Zamora (com a conductor).

Tots nosaltres ens sentim molt il·lusionats i satisfets de poder ajudar per una bona causa com és la malaltia del càncer i alhora gaudir de l'esdeveniment que ho fa possible i que ben segur serà un èxit, com sempre. Perquè us en feu una idea, l'any passat entre totes les donacions es van recaptar 383.005,13 euros.

I és que per poder participar a l'Oncotrail és condició obligatòria que cada equip faci un donatiu de mínim 1.000 euros a la Fundació Oncolliga Girona. Nosaltres, a hores

d'ara, gràcies a tots i a totes les col·laboracions obtingudes, ja hem recaptat la quantitat de 2.200 euros, i anem sumant!

Vosaltres també podeu sumar.

Només cal que feu un donatiu a través de l'enllaç:

<https://oncolligagirona.cat/oncos/oncotrail/donacions/equip/851-kmikzes-de-ventallo.html>

Entre tots i totes, sumem per una bona causa, ja que, malauradament, des d'un vessant o altre tothom pateix, ha patit o patirà en alguna ocasió de la seva vida aquesta malaltia.

Volem fer arribar un agraïment especial pels donatius obtinguts de: Àrids Curanta SA, Càmping Las Palmeras, Obres Vila-robau SL, Carnisseria Roca, Empordà Serveis SCP, Tornapunta, Fisio l'Escala, Caravan Inn SL, T3 Treballs Tècnics, Bar Restaurant Ruki, Can Barrina, Club Nàutic l'Escala, Creuers Mare Nostrum, Tactam, Restaurant La Bassa, Scuba Alegre, Centre Equestre Alt Empordà, Xavi Mill esquí competició, Restaurant El Teatret, Gravemp senyalització... i d'altres que no anomenem, però que també han col·laborat.

Montse Mitjanas Costal
Kmikzes de Ventalló

LA CADENA DE LA SUPERVIVÈNCIA, UNA SEQÜÈNCIA QUE POT SALVAR VIDES

Pot afectar persones de qualsevol edat i estat de salut i es detecta quan sobtadament no responen als estímuls ni respiren amb normalitat de forma espontània.

Hi ha situacions en la vida de les persones que depenen de com es respongui en pocs minuts. És el cas d'aquell que pateix una aturada cardiorespiratòria, ja que, determinar amb exactitud aquesta patologia és difícil per a la majoria de gent. Els metges recomanen que davant del cas d'una persona inconscient, es truqui immediatament al 112 per activar l'atenció sanitària d'urgència, valorar si respira amb normalitat i, si no és el cas, iniciar compressions toràciques i acostar-se al desfibril·lador més proper per tal d'utilitzar-lo de forma immediata.

La metgessa Olga Mesquida, cap clínic del Servei d'Urgències de l'Hospital de Figueres, ens explica que "una persona està en aturada cardiorespiratòria quan, de forma sobtada, no respon i no respira. És a dir, quan ens apropem a valorar algú que necessita ajuda i veiem que no respon a estímuls, està inconscient, i a més a més no respira amb normalitat de forma espontània. És una situació, d'entrada, potencialment reversible, però cal actuar amb molta rapidesa i diligència".

La metgessa assenyala que "hi ha moltes causes de parada cardiorespiratòria, però la més freqüent, quan es produeix en una persona adulta, és per una patologia cardíaca. Val a dir que pot afectar a gent de totes

les edats, fins i tot adolescents. I a més a més, no hi té res a veure l'aparent estat de salut de l'afectat. Es pot produir en gent que sembla que es troba en plena forma física i que, en principi, gaudeix d'una salut òptima".

Davant la pregunta de si és possible algun tipus de mesura cautelar, Mesquida recomana "una bona prevenció de riscos cardiovasculars i uns bons hàbits de vida. Cal remarcar, també, la importància que té en aquest cas la feina del metge de capçalera i de tots els equips d'atenció primària. Si es detecta qualsevol anomalia, cal actuar i fer-ne un seguiment".

El GrupDea

Un equip de metges i infermers del Servei d'Urgències de l'Hospital formen un grup dedicat a l'àmbit de la formació en relació amb les maniobres de reanimació cardiopulmonar i desfibril·lació orientada a la societat en general. Tots són instructors de Suport Vital Bàsic i DEA del Consell Català de Ressuscitació i European Resuscitation Council).

Mesquida assenyala: "Tots nosaltres estem molt sensibilitzats en la necessitat de difondre les maniobres de reanimació. Per això formem, a través de cursos oficials, tant a personal sanitari com a la població general. També fem xerrades, cursos als instituts i participem en actes divulgatius. Com a projecte, el que volem és continuar en la línia de formació i conscienciació de l'aturada cardiorespiratòria".

Olga Mesquida:
"Cada minut que passa disminueix la capacitat de sobreviure"

Actualment, hi ha un miler de desfibril·ladors cardíacs distribuïts arreu dels 221 municipis de les

A Ventalló el desfibril·lador es troba a l'exterior del Centre Cívic

comarques gironines, que han evitat en els darrers anys desenes de morts sobtades de persones d'entre 16 i 86 anys que havien patit aturades cardiorespiratòries. Aquesta iniciativa l'ha dut a terme la Diputació de

Girona a través de l'organisme autònom Dipsalut.

Ara bé, tan important com disposar d'aquests aparells a l'abast i en un lloc cèntric, és saber-los fer

funcionar. Encara que l'ús és senzill i disposen de les corresponents instruccions, no sempre hi ha la destresa que es requereix en uns moments crítics com són els que envolten una aturada cardiorespiratòria.

La metgessa Olga Mesquida afirma que "el desfibril·lador és l'eina que per ella sola ha demostrat més supervivència. És a dir, que si en una persona inconscient que no respira, li col·loquem els pegats que porta incorporats, només amb aquesta acció, podem salvar-li la vida". Aquests aparells ja van donant les instruccions d'utilització a mesura que es posen en marxa. A banda del desfibril·lador de carrer –n'hi ha a tots els municipis– alguns cossos policials –com la Guàrdia Urbana de Figueres– en porten un de mòbil en el cotxe-patrulla.

Afegeix que "hi ha tota una sèrie d'accions que s'han de fer en cas de presenciar una aturada cardiorespiratòria i que quan abans comencem, millor, perquè cada minut que passa disminueix la probabilitat de sobreviure. Es calcula que cada minut es perd un 10% de possibilitats, d'aquí la importància que la població general ho conegui. A més, la majoria d'aquests fets ocorren a l'àmbit extrahospitalari, on és difícil que hi hagi algun sanitari i, en canvi, és de vital importància iniciar les maniobres de reanimació fins que puguin arribar els serveis d'emergències".

Desfibril·lador ubicat al Centre Cívic de Ventalló.

Fundació Salut Empordà

EL SUBMINISTRAMENT DE MEDICAMENTS

Hola, veïns i veïnes de Ventalló i rodalia, aquest és el segon any que estic amb vosaltres, i, tot s'ha de dir, molt content de ser-hi.

L'any passat parlàvem de "la nova" farmàcia de Ventalló, simplement pel fet de ser nou al poble o al municipi.

Aquest any parlarem d'un tema força seriós, el qual no només afecta el món sanitari, i en concret a les farmàcies, parlarem de l'estat dels medicaments avui en dia, a mes de setembre.

La farmàcia no està exempta de problemes, com la resta d'altres sectors de la societat, com poden ser, per posar alguns exemples, el sector de l'automoció i del lliurament d'un vehicle en concret, el sector de la metal·lúrgia i de posar una tanca d'un determinat metall o fer obres amb certs materials, etc. Parlarem, doncs, i en concret, dels problemes de subministrament i, com hem dit, la farmàcia no està exempta d'aquest problema de proveïment.

Des de fa uns temps cap aquí hi ha una sèrie de fàrmacs que costa molt aconseguir per problemes amb els subministraments de la matèria primera i la seva fabricació, incloent-hi també material de l'embalatge i la seva conservació.

S'ha de dir que abans de la pandèmia, hi havia ja problemes, aproximadament, amb uns 200 medicaments, actualment estem amb xifra molt propera als 800 amb problemes de subministrament.

Quines podrien ser les causes d'aquest problema? N'hi ha diverses, entre les quals i més importants que la Xina i l'Índia no han tornat a produir com abans de la pandèmia, nosaltres hem continuat igual, i s'ha anat tirant de fons d'armari fins a exhaurir existències. A la Xina es fabrica la gran part de medicaments o els seus precursors i es manipulen a l'Índia. Alhora, la Xina i l'Índia han augmentat el seu nivell de vida, que comportat, per tant, més consum intern i menys exportació, s'ha incrementat el preu d'aquestes exportacions i, en conseqüència, del medicament, en aquest cas.

Si afegim el problema de mobilitat durant la pandèmia, encara s'agreuja més la qüestió. Hi ha més factors com l'externalització dels laboratoris europeus a altres zones del planeta com al sud-est asiàtic i països africans on tenen més dificultats de distribució logística perquè porten menys temps en el sector. Hi ha més causes com ja sabem, diferents

conflictes amb guerres, el Regne Unit va marxar de la UE, una revisió en l'àmbit europeu del mercat farmacèutic més gran de les darreres 2 o 3 dècades juntament amb una reforma legislativa de la UE en la qual establiran noves normes.

Això són només quatre pinzellades del que provoca la manca de medicines. S'ha de dir que la farmàcia de Ventalló fa, i farà, les mil una per poder aconseguir el remei que li faci falta o sigui el més apropiat per al pacient que vingui a la farmàcia. S'ha de comentar, des de fa uns quants mesos, que la farmàcia de Ventalló disposa d'una eina que facilita la localització de medicaments per farmàcies de la zona, anomenada FarmaHelp i que uns quants pacients ja han fet servir i amb molt d'èxit, perquè han obtingut el que els hi feia falta.

Com a farmacèutic comunitari de la farmàcia de Ventalló i de l'ABS de l'Escala, només vull mostrar sempre el meu compromís per assessorar i intentar aconseguir la medicació per al pacient que vingui a la farmàcia.

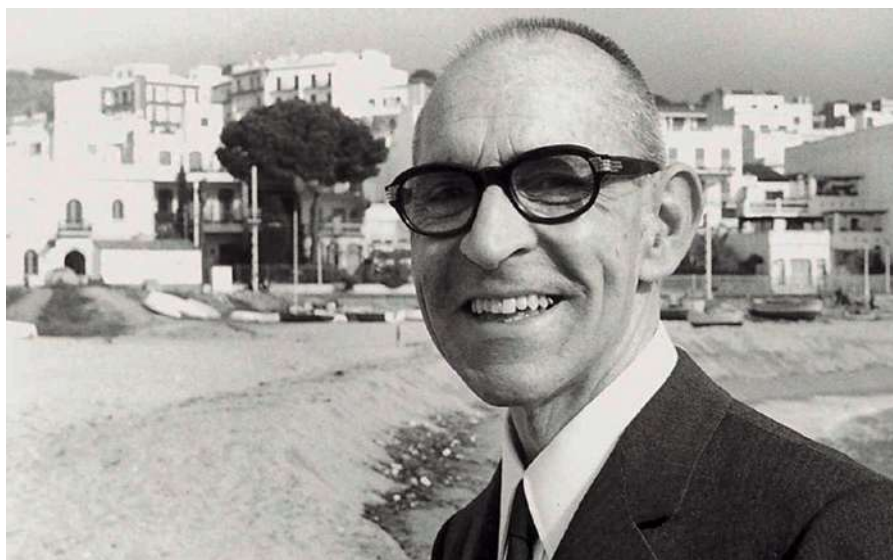
La farmàcia de Ventalló té el seu horari de dilluns a divendres de 09.15 h a 13.15 h i de 17.15 h a 20.15 h i dissabtes matí de 9.30 h a 13.30 h, amb el telèfon 872 004 028, a més sempre es pot contactar per telèfon o WhatsApp al telèfon 675 858 948 fora de l'horari de la farmàcia. També ens podeu seguir a l'Instagram de la farmàcia de Ventalló: **@farmaciadeventallo**.

Un plaer, un any més,

Pau Quirante Sánchez
Farmacèutic comunitari de Ventalló

SALVADOR ESPRIU

Poemes que són com un laberint o una presó; no et deixen veure res, amaguen l'horitzó i et tanquen a dins. Poemes que et mostren la desolació en el sentit més estricte i et deixen malferit. Poemes que t'aboquen a mons desconeguts, oberts i sense límits. Poemes que t'enfronten al món, no tal com és, sinó tal com hauria de ser. Per a Salvador Espriu, valdria allò de Saint-Exupéry: *escriu amb la meua sang*. O, potser millor, amb la meua angoixa per tot el que no és, ni serà.

Ironia que és enyorament:

*No saps que les aixetes s'han fet
perquè no hi ragi l'aigua?
I les cases perquè passis
més saludable fred?*

Pel que m'han dit, Espriu, en la conversa amb els amics, sabia ser aparentment trivial. Com quan explicava què feien a les tardes, ell i la seva germana: *Fem no fer res*.

Però els versos que m'agraden més són els que t'aboquen a espais infinits, plens de melangia. Versos senzills, que indiquen un desastre potser irreparable:

*Les barques de Sinera
no surten més,
perquè els camins de l'aigua
són fets malbé.*

Mn. Joaquim Giol i Aymerich

Amb versos fets d'angoixa, descriu presons:

*Nosaltres sabíem
d'un únic senyor
i vèiem com
esdevenia
gos.*

O descabdella la desolació:

*Mira com vinc per la nit
del meu poble, del món, sense cants
ni ja somnis, ben buides les mans,
et porto sols el meu gran crit.
Infant que dorms, no l'has sentit?*

Evoca nous mons, plens d'esperança:

*Ara digueu: "La ginesta floreix, arreu
als camps hi ha vermell de roselles".
Ah, joves llavis desclosos després
de la foscor, si sabíeu com l'alba
ens ha trigat, com és llarg d'esperar
un alçament de llum en la tenebra!*

Hi ha un rerefons litúrgic en aquest poema:

*Ara digueu: "Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest
poble".*

De maneres ben diferents, litúrgia i angoixa ens aboquen a l'infinít, al transcendent.

Amb la força d'un cop de puny, recorda el que és essencial:

*Em moro, perquè no sé
com viure.*

A la Primera història d'Ester plora, amb llàgrimes d'ironia, la mort d'un poble i del seu món:

*Tu que veus la sofrença
del nostre esforç inútil,
jutge i arquer, retorna'ns
a l'alta llum que ens guia.*

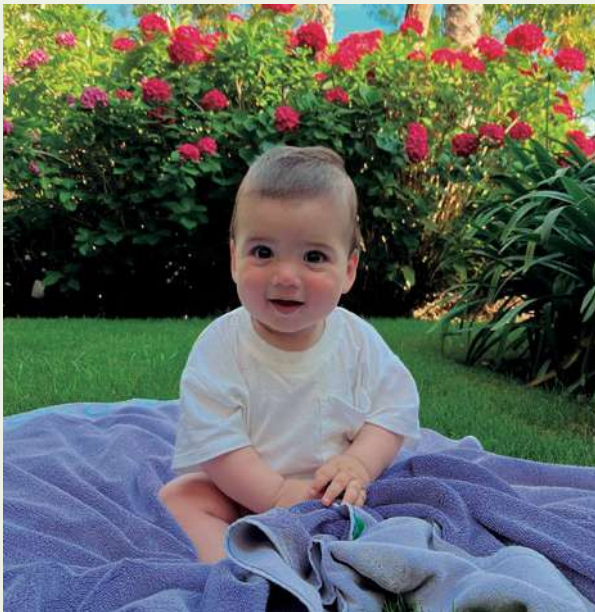
DONACIÓ DE DUES PINTURES

Volem agrair al senyor Peter Ketelsen la donació de dos quadres a la parròquia de Ventalló. Dues pintures de gran format que representen la Verge dels Dolors i Santa Rosa de Lima.

Les podreu contemplar a l'església, a l'altar dels Dolors i al de sant Antoni.

Moltes gràcies!

Naixements

El passat 13 de novembre de 2022 va néixer en **Joan Torrent Ortiz**, a Londres, fill de l'Elena i l'Ignasi, i germà de l'Ignasi. Un altre saldetenc!

Hola, em dic **Marc Prats Sànchez** i vaig néixer el 25 de març del 2023. Visc a Can Prats i soc l'alegria de la casa.

Casaments

Som la **Núria Sànchez Servià** de Pals i en **Xavier Prats** de Vila-robau. El dia 18 de desembre del 2022 ens vam casar a Can Prats, en una cerimònia íntima oficiada per l'alcaldeessa.

El dia 9 de juny de 2023 es va celebrar el casament a l'Ajuntament de Ventalló d'**Anna Valiente** i **Guillem Tarragó**.

Meme Valiente i Ramon Fàbregas es van casar a Ventalló (Can Pitu) el 29 de juny de 2023

Som la **Maria Isabel Conde Tkatchenko**, de Londres, i en **Narcís Torrent Oliva**, de Saldet. Ens vam casar al Cortal Gran de Sant Pere Pescador el passat 26 d'agost del 2023 amb totes les persones que més estimem. Va ser una vetllada magnífica! De moment, tornarem a Londres, on vivim actualment, però ja hem començat a pensar en la tornada a Catalunya!

El 24 de setembre del 2022 vam dir el "sí" en el mateix lloc on vam començar la nostra història d'amor fa deu anys: en el llac de Ventalló. És un lloc emblemàtic carregat de records per a nosaltres. **Pia & Richi.**

Noces d'Or

Noces d'or de la **Mercè Genís** i en **Josep Lafont** que el dia 29 de setembre del 1972 es van casar a Sant Martí d'Empúries i van fer la celebració a Sant Esteve de Guialbes, al restaurant La Serra.

FESTA MAJOR 2023

VENTALLÓ

DIVENDRES 29
SETEMBRE

12.00 H OFICI SOLEMNE PER LA FESTIVITAT
DE SANT MIQUEL
ACOMPANYAMENT DE LA COBLA CERVIANENCA

21.30 H TEATRE AL PAVELLÓ
MAG LARI: STRAFALARI!

VENDA D'ENTRADES:

- A L'AJUNTAMENT (EFECTIU I VISA)
- GUIXETA

10€

DISSABTE 30 SETEMBRE

NIT JOVE 23.00 H

PELUKASS
SERIAL KILLERZ
DJ ANIMAL

 PAVELLÓ

DISSABTE 30 SETEMBRE

17.00H ACTUACIÓ INFANTIL
AL PARC LA BASSA

AI, CARAI!

18.30H BALLADA DE SWING
AL PARC LA BASSA

NICO MARTIN GROUP
PARTICIPACIÓ DE THE DAWN BEAT

21.00H
FOOD TRUCKS
PAVELLÓ

DIUMENGE 1
OCTUBRE

XXXI FIRA DE L'OLI

12.30H SARDANES
DESPRÉS DE LA MISSA

17.00H AUDICIÓ DE SARDANES

19.30H CONCERT
AMB L'ORQUESTRA ROSALEDA

Ajuntament de Ventalló

@elspescallunes